

Mijn politiek geweten

Vandaag 11 Maart 2010 hoor ik van het overlijden van Hans van Mierlo voormalig kopstuk van de politieke partij D66.

Hij was zes jaar ouder dan mijn persoon en zag er altijd al wat ouder uit. Altijd heb ik spijt gehad om naast alleen mijn stem meer voor de pionier van D66 te doen. Daarom neem ik even de tijd iets over mijn betrokkenheid met de politiek te schrijven.

Het kan mogelijk mijn politiek geweten sussen.

Het helpt dat het klimaat dit jaar in de gehele wereld en aan de Costa Blanca, mijn huidige woonland Spanje, van slag is.

Er ligt zelfs sneeuw op onze berg de Bernia, het is guur en koud.

De oudjes hier hebben het, meestal zonder kachel, moeilijk.

De werkloosheid is 25 % en er wordt echt honger geleden.

Spanje lijkt op de cultuur van Limburg uit de jaren zestig.

Door de spagaat, macht en echte democratie, waarin Spanje verkeerd neem ik de tijd iets over mijn betrokkenheid met politiek op te schrijven.

De vriendjes politiek in Spanje staat elke democratie in de weg.

Was ik maar een schrijver van het kaliber Hans van Mierlo zaliger.

Limburg was vroeger, ook nog in de zestiger /en zeventiger jaren het bolwerk van de KVP (Katholieke Volks Partij).

Omdat Roermond bisschopstad was en liberaal waren de discussies niet van de lucht. De Pdva werd weggehoond en de VVD verbaal omarmt.

Toch bleef het in de praktijk de KVP. Die hield de touwtjes in handen en de cultuur van vriendjes politiek weerhield velen van een andere keuze.

De opkomst van D66 stond mij wel aan en ik heb een aantal voorlichting bijeenkomsten van deze jonge garde meegemaakt.

Daar bleef het bij want mijn bedrijf Varel had alle tijd nodig.

Mijn aanvaring met de overheid in Limburg begint in 1971 toen door toedoen van den Uyl (PvdA) de Limburgse Mijnen daadwerkelijk gesloten werden. Ruim een miljard gulden stroomde van de Nederlandse regering naar Limburg om vervangend werkgelegenheid te creëren.

Helaas niet bestemd voor mijn bedrijfje Varel, fabriek van elektronische besturingen. De Oranje Nassau mijnen , waarvan de Oranjes grootaandeelhouders waren, zette een concurrerend bedrijf op en ging direct aan de slag met een korting van 40 % op de prijzen van dat Varel , het bedrijfje dat met 35 werknemers een pionier en een van de weinig elektronische fabrieken in Nederland, buiten Philips, was.

ON Elektrotechniek II heette de fabriek en door de subsidie regeling was er naast een bedrag van 5 miljoen gulden investering in machines ook voldoende om het arbeidsloon voor twee jaar op nul te stellen.

Ja lees het goed, ... nul!

Ernstig waren de gevolgen, grote klanten o.a. OCE liepen weg, nog minder tijd voor de familie, een faillissement stond voor de deur.

Om te overleven werd onze printfabriek Varel Print Service aan de familie Mommers verkocht. Tevens viel het besluit een eigen product en daarbij behorende markt te zoeken.

Dat werd inbraak beveiliging onder de naam Varel Alarm.

Privé had het ook grote gevolgen want mijn huis in Linne (ook dat van mijn broer Jan) werd verkocht en dat is door vooral zijn familie nooit begrepen.

Mijn protest tegen deze praktijk werd door de Limburgse Overheid weggehoond. Alleen bij de vakbondsleider Maanen van de mijnwerkers kreeg ik gehoor! Alles heb ik ondernomen om deze ON fabriek te stoppen en met veel politici en hun partijen heb ik een gesprek gehad.

Serius werd ik alleen door D66 genomen. Toch was ik verrast dat de ON fabriek plotseling (begin 1973) gesloten werd ondanks protest van hun werknemers(Lees andere verhalen uit mijn archief).

De bedrijfsleider van mijn printfabriek, die niet met Mommers meewilde, heeft met mijn steun en twee werknemers van de gestopte ON fabriek een printfabriek onder de naam **PRINTEL** opgericht.(zat iets van **Varel** in) Jarenlang was deze de huisleverancier van Varel.

Mommers Print Service kreeg wel steun van het LIOF (de speciale participatie maatschappij van de Limburgse Overheid). De naam Varel en Bausch was niet welgevallig in Maastricht en wat ik ook deed, in gesprek komen was er niet bij! Veel verspilde tijd die toch al zo kostbaar was.

Met dank aan drs. Feij, de Limburgse VVD, er die toen burgemeester van Herkenbosch was kreeg ik in 1975 toch enige , zij het minimale , steun van de Nederlandse Overheid . (Feij heft lang in de 2 e kamer gezeten) Hoe vreemd dat ging is te lezen in mijn archief.

In die tijd werd ik aangesproken door Maarten Engwirda van D66, die mijn steun zocht om over de Mijnsluitingen een officieel parlementair onderzoek in te stellen. Bekend moet zijn dat Hans van Mierlo een echte democratie voorstond met o.a gekozen president, burgemeesters en het recht van een referendum.

Voor dat plan leek het, vooral van mijn adviseurs, niet het juiste moment. Wij durfden het niet aan om in de schijnwerpers te komen want met betrekking tot de steun die wij gekregen hadden :Het was een uitvinding van de bekende industrie topambtenaar Molkenboer, er bestond geen Wet voor !

Later heb ik met veel meegemaakte incidenten vastgesteld dat Politiek en Nederlandse Overheid onbetrouwbaar zijn.

Maak je niet zo druk werd er in mijn directe omgeving gezegd.

Je kunt dit toch niet veranderen.

Toch heb ik altijd spijt niet de moed te hebben gehad me achter Hans van Mierlo te stellen. Mijn afgedwongen zwijgen was namaak goud.

Altea, 12 /03/2010

ajbausch@gmail.com